

МОТИВАЦІЯ ДОЛУЧИТИСЯ ДО СІЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Чи все в Україні для фронту? Чи все в Україні для перемоги?..

«Все для фронту! Все для перемоги!» – з таким патріотичним закликом Йосиф Сталін звернувся до громадян Советського Союзу під час свого виступу по радіо 3 липня 1941 року. Кількома днями раніше ця думка була закладена в директиву Ради народних комісарів ССРР.

Слід зазначити, що тодішній советський уряд у стислі терміни розробив програму перетворення країни в єдиний бойовий табір, підпорядкований єдиній меті – перемозі над нацистами. Чіткий і зрозумілий заклик підтримали всі верстви населення ССРР.

Про смертельну небезпеку, яка нависла над країною, советським громадянам нагадували й інші пропагандистські гасла: «У праці – як у бою!», «Фронту треба – зробимо!», «Нешадно розгромимо і знищимо ворога!», «Будь пильний!» тощо. Комуністичні функціонери дуже добре розумілися на важливості та ефективності візуалізації пропагандистського механізму як ідеологічного чинника. По всій країні розклевувались плакати з різноманітними патріотичними сюжетами і гаслами. Мільйонні наклади різноманітних агітаційних матеріалів, створених талановитими художниками-плакатистами, справно виконували свою мобілізуючу функцію. Професійно створені узагальнені образи героїв-захисників і підступних ворогів у максимально дохідливій формі пояснювали, підтримували і мотивували народ у боротьбі з брунатною навалою.

Викликає подив, чому діючий український уряд досі не скористався досвідом не лише советського, але й американського чи англійського агітпропу часів Другої світової війни. Невже в нас бракує художників-плакатистів,

спроможних мобілізувати свій талант для захисту Вітчизни? Невже Українська держава неспроможна організувати тиражування агітаційних матеріалів, потрібних і для фронту, і для тилу?

Біля КПП при вході на територію військової частини, де мені довелось служити сорок років тому, бовванів советський пропагандистський баннер з промовистим написом: «Враг хітьор і каварен. В ньом зверіная злоба. Сматрі в оба!».

У перекладі українською – «Ворог хитрий і підступний. У ньому звірина злість. Дивись в обидва!» – агресивний московітський пафос й образність дещо втрачаються, однак подумав, що саме гасло у добре продуманій рифмованій чи алгоритмічній формі й належному художньому оформленні з успіхом цілком можна використати як елемент наочної агітації проти кремлівського супостата в одному з навчальних центрів ЗСУ. Проблем з авторським правом, гадаю, не виникне.

Проблема в іншому. Чи все в Україні для фронту? Чи все в Україні для перемоги?..

В Україні існує Закон про мобілізацію. У статті 4 і статті 11 зазначено, що саме президент визначає форму, способи й інші складові мобілізації. Згідно Статті 106 Конституції України Президент «приймає відповідно до закону рішення про загальну або часткову мобілізацію та введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України». Саме Президент ухвалює рішення про мобілізацію. Не уряд і не Верховна Рада. Бо згідно Статті 102 Конституції України Президент є главою держави і виступає від її імені. Президент України є

гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Стаття 17: «Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної

цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України».

Інакше кажучи, якщо не знаєш як діяти, то чини згідно Основного Закону держави, або в разі конечної потреби дотримуйся вимог Статуту ЗСУ. Втім Верховний Головнокомандувач ЗСУ, у війську, не на жаль, не служив і мобілізації всіляко уникав...

Олег К. РОМАНЧУК

